

Aquesta Ordre declarava la incompetència del Ministeri d'Economia i Hisenda per conèixer sobre les reclamacions, formulades pels farmacèutics, en demanda d'indemnitzacions pels danys i perjudicis ocasionats com a conseqüència de l'aplicació, a partir del 9 de setembre de 1985, de l'Ordre de la Presidència del Govern de 10 d'agost del mateix any, i de la Resolució de la Direcció General de Farmàcia i Productes Sanitaris, dictada en desplegament de l'anterior, en què es va establir un nou marge comercial en els preus de venda al públic de les especialitats farmacèutiques, que suposava una reducció del 2,5 per 100 sobre l'anterior.

Posteriorment, l'Ordre de 19 de maig de 1987 del que era aleshores Ministeri de Relacions amb les Corts i de la Secretaria del Govern va disposar el cessament de l'aplicació del nous marges comercials, en compliment de la interlocutòria que el Tribunal Suprem va dictar amb data 2 de març de 1987, en què s'ordenava suspendre l'execució de l'Ordre de 10 d'agost de 1985, i de la Resolució que la desplegava, a conseqüència del recurs interposat pel Consell General de Col·legis Oficials de Farmacèutics, que sol·licitava l'anul·lació d'aquestes disposicions. Aquesta anul·lació es produeix, finalment, per sentència del Tribunal Suprem de 4 de juliol de 1987.

Les sentències corresponents als recursos contenciosos administratius interposats pels titulars de les oficines de farmàcia declaren la responsabilitat patrimonial de l'Estat i el dret dels demandants a ser indemnitzats pels danys i perjudicis soferts.

Amb la finalitat de poder atendre les compensacions derivades d'aquestes sentències, es tramita aquesta Llei de concessió d'un crèdit extraordinari per un import de 2.157.470.490 pessetes.

L'import de 2.157.470.490 pessetes comprèn la suma de les indemnitzacions fixades a les sentències que han dictat el Tribunal Suprem i l'Audiència Nacional en el període comprès entre el 24 de gener de 1994 i el 29 de maig de 1996, més els interessos legals corresponents, i la quantitat relativa a una reclamació efectuada sobre aquests mateixos fets, i que ha estat acceptada sense necessitat de recórrer a la via judicial.

El crèdit extraordinari es tramita d'acord amb el Consell d'Estat, amb l'informe previ favorable de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. *Concessió del crèdit extraordinari.*

Es concedeix un crèdit extraordinari, per un import de 2.157.470.490 pessetes, a la secció 15, «Ministeri d'Economia i Hisenda»; servei 02, «Secretaria General Tècnica»; programa 611A, «Direcció i Serveis Generals d'Economia i Hisenda»; capítol 2, «Despeses en béns corrents i serveis»; article 22, «Material, subministraments i altres»; concepte 228, «Per al pagament d'indemnitzacions, derivades de sentències del Tribunal Suprem i de l'Audiència Nacional, dictades fins al 24 de maig de 1996, i de la reclamació RDP. 96.015, de 30 de gener de 1996, a titulars de les oficines de farmàcia».

Article 2. *Finançament del crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari a què es refereix l'article anterior s'ha de finançar amb deute públic, d'acord amb el que estableix l'article 101 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Article 3. *Autorització per ampliar el crèdit extraordinari.*

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda a ampliar el crèdit que es concedeix en la quantitat que resulti necessària per satisfer l'excés d'interessos que es produeixin fins al moment en què s'efectuï el pagament de les sentències i la resolució previstes en aquest crèdit extraordinari.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 d'octubre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23136 *LLEI 33/1998, de 5 d'octubre, de prohibició total de mines antipersonal i armes d'efecte similar.* («BOE» 239, de 6-10-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aquesta Llei pretén contribuir a l'objectiu de salvar les vides de milers de víctimes innocents i és expressió de la solidaritat d'Espanya amb tots els pobles de la Terra.

El principi acceptat universalment del dret internacional humanitari, segons el qual el dret de les parts en un conflicte armat d'escollir els mètodes o els mitjans de combat no és il·limitat, ha impulsat una sèrie d'iniciatives d'àmbit internacional encaminades a prohibir l'ús en els conflictes armats d'armes, projectils, materials i mètodes de combat de naturalesa tal que causin danys superflus o sofriments innecessaris, especialment a la població civil.

En el cas concret de les mines antipersonal, el seu ús indiscriminat en alguns conflictes armats ha provocat una situació en què milions d'artefactes d'aquest tipus estan dispersos i incontrolats en extenses àrees d'un gran nombre de països, cosa que diàriament provoca morts, mutilacions i sofriments de persones innocents o indefenses, fins i tot nens.

La comunitat internacional, liderada per les Nacions Unides, conscient dels desastres que l'ús indiscriminat d'aquestes armes provoca a les poblacions de tants països, va convocar una conferència internacional que va finalitzar amb l'aprovació de la Convenció de 1980 sobre prohibicions o restriccions de l'ús de determinades armes convencionals que es puguin considerar excessivament nocives o d'efectes indiscriminats, el Protocol II de la qual tracta precisament de les mines antipersonal.

El 1993, l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar una resolució sobre «Suspensió de l'exportació de mines antipersonal» en la qual s'exhortava els

estats que «convinguin que es decreti una suspensió de l'exportació de les mines antipersonal que comporten greus perills per a les poblacions civils».

Les disposicions de la Convenció de 1980 es van fer més estrictes amb l'adopció del Protocol II esmenat a la primera Conferència de revisió de la Convenció, que va finalitzar el 31 de maig de 1996. Tanmateix, els resultats derivats de l'aprovació del nou text no van ser suficients. El moviment d'opinió a escala mundial, mostra de la presa de consciència pública al foment dels principis humanitaris, ha cristallitzat en les declaracions d'Ottawa de 5 d'octubre de 1996 i de Brussel·les de 27 de juny de 1997, que insten la comunitat internacional a negociar un acord jurídicament vinculant que prohibeixi l'ús, l'emmagatzemament, la producció i les transferències de mines antipersonal. Per això, a la Conferència diplomàtica d'Oslo, el 18 de setembre de 1997, que va preparar el text de l'acord signat a Ottawa el desembre del mateix any, es va acordar la prohibició de l'ús, l'emmagatzemament, la producció i la transferència de mines antipersonal i la destrucció de totes les existències que tingui cada país que forma part de la Convenció, ja sigui en magatzem o en zones minades sota la seva jurisdicció o el seu control.

L'actitud d'Espanya en aquesta qüestió ha estat sempre la de mantenir una política activa d'anticipació a les eventuais reformes de la Convenció de 1980, adoptant moratòries unilaterals a l'exportació i promovent, juntament amb altres governs, l'aprovació de resolucions a les Nacions Unides que exhorten tots els països perquè se sumin a aquest tipus de mesures. En aquest context, figuren la moratòria espanyola a l'exportació de mines del febrer de 1994, renovada el febrer de 1995, la moratòria amb caràcter indefinit aprovada pel Govern espanyol el maig de 1996 i la nostra adhesió a l'Acció Comuna de la Unió Europea de 28 de novembre de 1997. Fidel exponent d'aquesta actitud ha estat la participació espanyola en tasques multinacionals de detecció i neteja de mines en els últims anys.

En la mateixa línia mantinguda fins al moment, i en coincidència amb els termes de la proposició no de llei del Congrés dels Diputats de 25 de febrer de 1997, el Govern espanyol ha de continuar les accions ja empreses per aconseguir la universalitat de les mesures orientades a la prohibició d'ús i eliminació de les mines antipersonal, promovent-ne l'adhesió de tots els països del món. També ha de promoure aquesta universalitat en tots els fòrums internacionals pertinents incloent-hi, entre aquests, la Conferència de Desarmament de les Nacions Unides.

De la mateixa manera ha de continuar impulsant les tasques humanitàries de neteja de mines i les accions multilaterals necessàries per aconseguir tecnologies de localització, desactivació i destrucció de les mines antipersonal desplegades actualment, així com per al suport i l'assistència destinada a la recuperació física i psicològica de les seves innombrables víctimes.

Aquesta Llei també respon a aquest objectiu, i recull i reflecteix el nostre suport financer, tècnic i humanitari als programes de detecció, desactivació i desmantellament de les mines existents, als de cooperació i assistència a les seves víctimes (conscienciació, educació i rehabilitació de les poblacions afectades), i al Fons Fiduciari Internacional de les Nacions Unides per a aquestes finalitats.

Aquesta Llei es dicta amb el ple suport que Espanya ha demostrat a l'eliminació total de les mines antipersonal, tenint en compte els criteris establerts en la Convenció d'Ottawa de 1997 i en resposta a la proposició no de llei del Congrés dels Diputats esmentada anteriorment.

Article 1. *Definició de mina antipersonal.*

S'entén per «mina antipersonal» qualsevol mina concebuda perquè exploti per la presència, la proximitat o el contacte d'una persona, i que incapaciti, fereixi o mati una o més persones. Les mines dissenyades per detonar per la presència, la proximitat o el contacte d'un vehicle i no d'una persona, que estiguin proveïdes d'un dispositiu antimanipulació, no són considerades mines antipersonal pel fet d'estar constituïdes d'aquesta manera.

S'entén per «mina» qualsevol artefacte explosiu dissenyat per ser col·locat a sota, a sobre o al voltant d'una superfície del terreny, o qualsevol altra superfície, i concebut per explotar per la presència, la proximitat o el contacte d'una persona o d'un vehicle.

S'entén per «dispositiu antimanipulació» un dispositiu destinat a protegir una mina i que en forma part, connectat, fixat o col·locat sota la mina, i que s'activa quan s'intenta manipular-la o activar-la intencionadament d'alguna altra manera.

S'entén per «transferència», a més del trasllat físic de mines cap al territori nacional o des del territori nacional, la transferència del domini i del control sobre les mines, però que no implica la transferència de territori que contingui mines antipersonal col·locades.

S'entén per «mitjans de llançament o dispersió de mines» els vectors o mecanismes concebuts específicament com a mitjà de llançament o dispersió de mines antipersonal.

Article 2. *Prohibició total de l'ús, l'emmagatzemament, la producció i la transferència de mines antipersonal.*

1. Queda prohibit l'ús, el desenvolupament, la producció, l'adquisició d'una manera o altra, l'emmagatzemament, la conservació, la transferència o l'exportació a qualsevol, directament o indirectament, de les mines antipersonal i les armes d'efecte similar especificades en el Protocol II esmenat de la Convenció de 1980, sobre prohibicions o restriccions de l'ús de determinades armes convencionals que es puguin considerar excessivament nocives o d'efectes indiscriminats, així com de la seva tecnologia i les seves patents.

També queda prohibit ajudar, estimular o induir, d'una manera o una altra, qualsevol a participar en una activitat prohibida per aquesta Llei.

2. La transferència de mines antipersonal està permesa quan es fa per destruir-les.

Article 3. *Destrucció de les mines antipersonal.*

1. L'Estat es compromet a destruir totes les mines antipersonal o a garantir-ne la destrucció.

El Ministeri de Defensa ha de procedir a la destrucció de totes les mines antipersonal emmagatzemades en el termini més breu possible i com a màxim dintre del termini de tres anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

La destrucció de les mines antipersonal s'ha de fer mitjançant procediments que respectin les condicions mediambientals de la zona en què es destrueixen.

2. Tan aviat com sigui possible, i en qualsevol cas no més tard de cent vuitanta dies a partir de l'entrada en vigor de la Convenció d'Ottawa, totes les empreses productores de mines antipersonal, així com qualsevol que pugui posseir-ne amb qualsevol propòsit, han d'informar el Ministeri de Defensa del total de les mines antipersonal que els pertanyin o que tinguin, o que siguin sota el seu control, incloent-hi un desglossament del tipus, la quantitat i, si és possible, els números de

lot de cada tipus de mina antipersonal en existències i lliurar-les perquè es pugui procedir a destruir-les.

3. El Govern ha d'informar les Corts Generals dels plans i els terminis adequats per procedir al compliment efectiu del que estableix aquest article i de tot el que disposa l'article 7 de la Convenció d'Ottawa, anualment i fins a la destrucció efectiva i total de les mines antipersonal que hi ha al territori espanyol.

Article 4. Prohibició d'utilitzar mitjans de llançament o dispersió de mines antipersonal.

Queda prohibit l'ús, el desenvolupament, la producció, l'adquisició d'una manera o altra, l'emmagatzemament, la conservació, la transferència o l'exportació a qualsevol, directament o indirectament, de vectors concebuts específicament com a mitjà de llançament o dispersió de mines antipersonal i d'armes d'un efecte similar especificades en el Protocol esmenat II de la Convenció de 1980, així com de la seva tecnologia.

Article 5. Instrucció en tècniques de desactivació de mines.

Sens perjudici del que estableix l'article 2 d'aquesta Llei, es permet al Ministeri de Defensa la retenció o la transferència d'una quantitat de mines antipersonal per al desenvolupament de tècniques de detecció, neteja o destrucció de mines i l'ensinistrament en aquestes tècniques. La quantitat d'aquestes mines no pot superar la quantitat mínima absolutament necessària per dur a terme els propòsits damunt dits.

La destrucció de les mines antipersonal a què fa referència l'article 3 d'aquesta Llei no afecta les que es mantinguin als efectes assenyalats al paràgraf anterior.

D'acord amb les previsions que estableix l'article 3, apartat 3, d'aquesta Llei, el Govern ha d'informar les Corts Generals respecte de les quantitats mínimes imprescindibles destinades al desenvolupament de tècniques de detecció, neteja o destrucció de mines, detallant de manera especial les transferències que s'hagin pogut fer amb aquests propòsits.

El Govern ha de modificar els documents que contenen la doctrina de defensa espanyola d'acord amb les disposicions i les prohibicions d'aquesta Llei.

Article 6. Cooperació internacional i suport als programes per a la desactivació de mines.

1. El Govern ha d'adoptar totes les disposicions necessàries per continuar comproment el suport financer i la col·laboració en programes i projectes d'ajut humanitari, en el marc de les campanyes internacionals amb aquesta finalitat, tant de caràcter bilateral com multilateral, que requereixin la contribució i el suport per part d'Espanya per a la detecció, la desactivació i el desmantellament de les mines existents en altres estats.

2. El Govern ha de mantenir la provisió necessària d'una partida pressupostària anual específica en suport del Fons Fiduciari de Nacions Unides, per a programes de desactivació de mines, així com una contribució tecnològica i de formació d'equips adequats per contribuir a la seva eradicació total.

3. El Govern ha d'adoptar totes les disposicions que siguin necessàries per continuar comproment el suport financer i la col·laboració d'Espanya en programes de cooperació i assistència a les víctimes de mines antipersonal, incloent-hi programes de conscienciació, prevenció d'accidents, educació i rehabilitació de les poblacions afectades.

4. En els compromisos o els acords de cooperació per a operacions de desactivació de mines que, per acord

bilateral o a sol·licitud dels organismes internacionals de què formi part el Regne d'Espanya, siguin contrets pel Govern espanyol, el Ministeri de Defensa ha de destacar en missions específiques el personal militar professional especialista en les tècniques de desactivació de mines, per fer les actuacions de detecció, neteja i eliminació de les mines antipersonal corresponents.

Disposició addicional primera. Finançament.

Les despeses ocasionades per la destrucció de les mines antipersonal emmagatzemades han de ser finançades amb els crèdits corresponents del Ministeri de Defensa.

Disposició addicional segona. Sancions.

L'incompliment de les obligacions que estableix aquesta Llei és sancionable d'acord amb la legislació sectorial corresponent.

El Govern ha d'adoptar totes les mesures legals, administratives i d'una altra índole que siguin procedents per prevenir i reprimir qualsevol activitat prohibida per aquesta Llei.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en el que contradiguin el que disposa aquesta Llei o s'hi oposin.

Disposició final primera. Facultats de desplegament i execució.

S'autoritza el Consell de Ministres per dictar les disposicions necessàries en desplegament d'aquesta Llei, a proposta dels ministres d'Afers Estrangers, de Defensa i d'Economia i Hisenda.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 d'octubre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23284 LLEI 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs. («BOE» 241, de 8-10-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aquesta Llei té per objecte renovar, integrar i homogeneïtzar la diferent normativa legal vigent en matèria